

Doar doină

Ovidiu Oana-pârâu

Mai dă-mi din când în când de veste
să cred că totu-i ca-n trecut
când mori de vânt țeseau poveste
cum alta nu era-n ținut.
Era minunea despre raiul
tocmit sub poalele de deal
și peste care curgea naiul
cu turme strânse sub caval
mânate lin către izvoare
de apa limpede și rece
unde se-adapă și mioare
și ciurda când spre casă trece.
Dacă vreun noaten o ia razna
îl strâng dulăii sub jujeu
și peste tot se-ntinde hazna
ce-o rânduise Dumnezeu.
Când seara scapătă-n tărie
se strâng ciobanii lângă foc
cu gândul dus la vreo fetie,
eu, numai eu nu am noroc
că-s rătăcit de suferința
de-a fi departe de la voi
mă mai alină doar dorința
s-aud în staul zvon de oi.
Iar de-oi sfârși cum nu mi-e vrerea
măcar m-aduceți înapoi
și noaptea risipiți tăcerea
cu ceteri, flaut sau oboi.
Și-n zori când iar se scutură
ori cețuri ori boboci de rouă
vă strângeți lângă ciutură
și rostuiți poveste nouă.

27.10.2005

Volumul DOINA DORUL DUMNEZEU, 2017